

השפה הייקיים היו ברובם מתבוללים, ולכן לא למדו בבתי-ספר עיבריים. יהודי מירח-אירופה, לעומתם, באו לכאן כבר יודעי עיברית, וכך נישארו הייקים מאחור. למרות זאת היו הייקים הראשונים שהניע אותם להסתגר יותר בתוך עצמם היה חוסר היכולת להסתגל לסביבה. הייקים קיבלו, למשל, צמרמורת ממצב הדין גיקיון שהיה אז בחנויות המכולת; הדין לקרדה היתה על החלבה והובובים בכל מקום. אם הייקים לא היו באים ארצה, או כל בני העדות האחרות היו כבר זמן מתיים מכולרה.

טראסק

בינלאומי

המישפחה שלי הגיעה ארצה די די במיקרה. אבי היה מהנדס מכונות ו-הגה את הרעיון להשתמש ברמקולים הר מורכבים על מכוניות לתעמולה במערכת הבחירות. הוא הגה את זה בשביל המפלגה הסוציאלי-דמוקרטית, אבל הגאצים אימצו גם הם את הרעיון. חודשיים אחרי שהיטלר עלה לשלטון החליט אבי, למרות שהיה סגן בצי הגרמני במלחמת-העולם הראשונה וגרמני נאמן, לעזוב את גרמניה. הוא נסע לצרפת ואמי ואני הצטרפנו אליו כעבור חודש. בצרפת עשו לנו בעיות ואפילו רצו להסגיר אותנו לגרמנים. אבי פנה לשגרירות האנגלית ו-ביקש מחסה. אמרו לו, שמכיוון שהוא מהנדס הוא יכול לנסוע לדרום-אפריקה, אוסטרליה או פלסטינה. אבי חזר הביתה ושאל את אמי לאן

חיכיתי להודמנות לטהר את הייקים. לא יכולתי לפנות ככה סתם לבית-המישפט ולבקש שיקבע כי "יקה" זה לא כינוי גנאי. אז חיכיתי. ההודמנות באה לפני שלושה שבועות, כשנודע לי כי מתכוננים לשדר בטלוויזיה תוכנית בשם "הייקים". צפיתי מראש שבייתה-מישפט יקבע כי יקה זה לא מילת גנאי. זאת הרי היתה המטרה האמיתית שלי בהגשת העתירה. אבל אני צריך להודות, שלא העזתי לחשוב שזאת מילת כבוד. זה הפתיע אותי. מה עתירה יצא משהו נהדר. יש עכשיו פסק-דין היסטורי, שלפיו יקה זה גם מילת כבוד וגם מילת חיבה. ככה קבעו השופטים הי-מלומדים.

אני בעצמי כבר לא כל כך יקה. היתה אצלי מן התמרדות גם כלפי מה שמצאתי בארץ, אבל גם כלפי האופי היקי שלי עצמי. זה מתבטא בלבוש היוצא-דופן שלי, בכל ה"שיגעונות" האהובים עלי ואפילו בכך שנעשתי באלאגניסט לא קטן. צריך להבין — החינוך הפרוסי שקיבלתי בעיר הולדתי, ברלין, היה קשוח מאד. אני זוכר שבבית-הספר היסודי היינו יור-דיים בווגות, בזמן ההפסקה, לחצר. היינו מסתובבים ככה בשורה, ותוך כדי כך אוכי-לים את הסנדוויץ'. פה, אפילו בבית-הסוהר יש יותר חופש. אבל זה טוב. עם חינוך כזה היה לנו היום נוער מצויין ואזרחים הרבה יותר טובים.

מה שמסוכן זה שאתה יכול לעשות ככה מהבאדם רובוט. אבל היהודי היה מספיק חכם כדי להתמרד בזמן. ככה נוצר אצלו מיוג מצויין של החינוך הפרוסי יחד עם השכל היהודי. המיוג הזה יצר פוטנציאל חזק, שפשוט לא מומש ברובו בארץ. אחת הסיבות לכך היתה קשורה בקשוי

יש לרלף הלינגר, הוא נוהג לצאת בשבת, בחמש בבוקר, לאסוף לטאות, שאותן הוא חוקר. החברות של בתו, אורינדה, משוגעות על אביה, החובש כובע עם זנב.

שיגעונות פרטיים

שולחנו כל העת, אלא שמכשיר הטלפון יהיה מונח על שולחני כל העת. אחרי-כך שלחתי להם עוד מיכתב, ו-אימתי לפנות לדואר הגרמני לקבלת טל-פון. הסברתי שאחריי השואה הגרמנים בוודאי שלא יסרבו לי. הם ראו שאני עושה טראסק בינלאומי מהעניין, אז נתנו לי טלפון וניפטרנו מהנודניק.

יש לי תיק אחד שקוראים לו מאין קאמף. בתוכו ריכזתי את כל המיסמכים מהמאבקים השונים שלי. היום אני מקדיש את רוב הזמן, מחוץ לשעות העבודה כמהנדס אלקטרוניקה, לתפקידי כמוזיקר הכללי של פייג'יאו (פלסטין ג'ואיש אורגניזישן). ש-מטרתו להוכיח שהיהודים הם לא פחות פלסטינים מהערבים. לי בעצמי יש דרכון מתקופת המנדט הבריטי, שכחוב עלי "פלסטינה", או מי יכול להגיד לי שאני לא פלסטיני.

יש לי בת יחידה, בת 22, שקראתי לה אורינדה. זה שם שאני המצאתי. אני מאמין כי בכל מישפחה צריכים להיות לא יותר משני ילדים. באופן כזה אנחנו ניפ-תור גם את בעיית פיצוץ האוכלוסין וגם את בעיית המילחמות בעולם. אם תסרים כן, או במקום אחר, תושבים, או שיביאו מקמבודיה.

כל החברות של הבת שלי משוגעות אחרי האבא שלה. לי יש שיגעונות משלי. אני אוהב לקום בשבת בחמש בבוקר ולהסתובב בטבע. אני מוצא לי שם את הלטאות, ש-אותם אני אוסף וחוקר את התנהגותן. אני רוצה להתמסר לחקר חיות בכלל, והחלטתי להתחיל מהפרמיטיביים יותר — הווחלים.

באופן כללי אני יכול להגדיר את עצמי כיקה לוחם. אני מטיבעי יקה, אבל אני לא מסתגר. אני לוחם על העקרונות שלי. קצת התקלקלתי במשך השנים והושפתי מהסביבה, אבל מבחינות רבות אני עוד יקה אמיתי. אני נוהג כבר שלושים שנה ועוד אין לי אפילו דו"ח תניה אחד, שלא לדבר על עבירות יותר חמורות. זה גם כן משהו, לא?

יופי היימן

משמשות רעייתו ובתו של רלף הלינגר, המתרגמות למענו את מיכתבי מנרמית לעברית. הוא עצמו לא למד קרוא וכתוב עברית עד היום. רלף מתמיד במשך עשרות בשנים לשלוח מיכתבים למערכת ולמוסדות.

עזר כנגדו

ולא כינוי גנאי, פסק בית-המישפט העליון על הכינוי "יקה". רלף הלינגר טוען, כי חזה מראש שאת פסק-הדין, לא נראה צופה בתוכנית הטלוויזיה הייקים, שהיוותה את העתירה.

חיבה

אני נראה צופה בתוכנית הטלוויזיה הייקים, שהיוותה את העתירה.